

De nominerte til Eckbos Legat stipendutstilling

Johannes Engelsen Espedal (f. 1988, Norge) tar i sitt arbeid utgangspunkt i funnede materialer; objekter som er ødelagt, og som mange kanskje kun ser på som skrot. Espedal reaktiverer de gamle gjenstandene og skaper gjerne overraskende skulpturer i store formater.

«Utgangspunktet for mine skulpturelle komposisjoner er gjenstander som er ødelagt eller har falt ut av økonomien», skriver Espedal

Arbeidstittelen på utstillingsprosjektet til Eckbos Legats stipendutstilling er *Våtmark*. Verket Espedal har skissert i sin søknad er en videreføring av et allerede pågående prosjekt, men skal bestå av helt nye arbeider.

«Rundt 6 prosent av jordens landoverflate er våtmark, men 40 prosent av alle plante- og dyrearter lever eller hekker i der. Rundt 35 prosent av verdens våtmarker har forsvunnet de siste 50 årene. Våtmarkene forsvinner tre ganger raskere enn skog. Forbindelsen mellom landet og våtmarkene utgjør overgangssoner der vannstrømmen, kretsløpet av næringsstoffer og solens energi møtes for å produsere et unikt økosystem preget av hydrologi, jordsmonn og vegetasjon. Dette er noe jeg på en eller annen måte ønsker å belyse med min installasjon. Jeg vil gradvis samle elementer for så å videre bearbeide disse i en større bygning som jeg kan leie i perioden før utstillingen. Elementene skal fungere som visuelle representasjoner i et fragmentert og konstruert landskap.»

Juryen mener at Johannes Engelsen Espedal retter oppmerksomheten mot et alvorlig miljøproblem i form av den estetisk underfundige og utfordrende storskala-installasjonen *Våtmark*, vel egnet i sammenheng med Eckbos Legat stipendutstilling.

De nominerte til Eckbos Legat stipendutstilling

Liilian Saksi (f. 1988, Sverige) bor og arbeider i Norge. Saksi arbeider i skjæringspunktet mellom tekstil, skulptur og installasjon. I sitt kunstnerskap forener hun jordbruk og kunstnerisk praksis gjennom materialer hun selv har produsert, bearbeidet og farget.

Til Eckbos Legat stipendutstilling har Saksi utviklet en serie skulpturelle arbeider bestående av s-formede metallkonstruksjoner som bærer oppspente tråder i håndspunnet ull. Trådene er delvis flettet i teknikken sprang, og danner diagonale mønstre og vertikale fargefelt. Skulpturene har en dobbeltsidig karakter og viser to ulike tekstile flater, noe som markerer en ny retning i Saksi sitt arbeid.

Fargepaletten er hentet fra individene i kunstnerens egen saueflokk – Alli, Majlis, Lea og Salme – kombinert med ull fra foreldrenes gård i Sverige. Ullen er farget i sterke syntetiske kulører og satt opp mot naturlige, jordnære toner. Prosjektet løfter frem omsorgsrelasjoner, både til dyrene og til materialene, og tematiserer sameksistens og livsstil i en tid der forbindelsen mellom menneske og natur stadig svekkes. Gjennom bearbeidingen av ullen, fra klipp til ferdig verk, oppstår et uttrykk som lar materialets egenart tre frem, uregelmessigheter inkludert.

Saksi beskriver verket som en refleksjon over tilhørighet, tid og fremtid, og ønsker å skape en dynamisk utstilling hvor betrakterens bevegelse og rommets karakter spiller sammen med verkene.

Juryen mener at Liilian Saksi på en varsom og kunnskapsrik måte fremhever materialets integritet og tiden det krever å la noe vokse frem. Prosjektet oppleves som nært og meningsbærende, med en dyp forankring i levd liv og relasjoner.

De nominerte til Eckbos Legat stipendutstilling

Wendimagegn Belete Masresha (f. 1986, Etiopia) bor og arbeider i Oslo og Addis Abeba. Masresha arbeider innen en rekke uttrykk, inkludert video, maleri, foto, funnede materialer, tekstil og tekst. Gjennomgående i hans praksis er referansene til eget etiopiske opphav.

En rød tråd i kunstnerskapet er utforsking av kulturarv og identitet, traumer, historiefortelling og eierskap. Til Eckbos Legat stipendutstilling vil Masresha skape et 12 meter langt håndbrodert kunstverk, *Stitched Narratives*, som ifølge kunstneren «gjenerobrer historie og minne, utfordrer koloniale arkiver og fremhever arbeidet og den kulturelle betydningen til lokale håndverkere.» I sin prosjektbeskrivelse omtaler Masresha *Stitched Narratives* slik:

«Dette prosjektet er et monumentalt, 12 meter langt håndbrodert tekstilverk skapt i samarbeid med etiopiske håndverkere og lokale kunstnere. Verket henter inspirasjon fra tradisjonell etiopisk ikonografi, hellige malerier og antikoloniale krigsbilder, og skal fungere både som et historisk dokument og som et samtidsinnspill i diskusjonen om tilbakeføring, kulturelt minne og urfolks fortellertradisjoner.

Det broderte verket skal stilles ut som en skulpturell installasjon, hengende fra taket i en halvsirkel. Denne utformingen gjør det mulig for publikum å oppleve verket på flere måter – både forfra og bakfra – der det «perfekte» bildet gir plass til ufullkommenheter, uventede forvrengninger og halvt abstrakte uttrykk på baksiden.» (utdrag, oversatt fra engelsk av juryen)

Juryen opplever Wendimagegn Belete Masreshas håndbroderte *Stitched Narratives* som solid og svært overbevisende. Verket er forankret i historien, men står samtidig støtt i samtiden.

De nominerte til Eckbos Legat stipendutstilling

Sebastian Rusten (f. 1986, Norge) arbeider med skulptur, installasjon og stedsspesifikke verk basert på naturmaterialer sanket for hånd. Gjennom sine arbeider utforsker han forholdet mellom menneske og natur, mellom oppløsning og struktur, kropp og landskap. Praksisen kretser rundt selvet – eller fraværet av det – i møte med en mer-enn-menneskelig verden, og henter impulser fra filosofi, økologi og håndverkstradisjoner.

Til Eckbos Legat stipendutstilling ønsker Rusten å utvikle et større gulvarbeid basert på serien *Heaps*. Verket skal bestå av liggende installasjoner av bark, tre, einer og bjørk, kombinert med lavere skulpturelle former som vokser opp fra underlaget. Materialene bearbeides med teknikker som spikking og tørking, og danner mønstre inspirert av vev og ornamentikk. Installasjonene er løst dandert og inviterer til stillhet, oppmerksomhet og nærvær.

Heaps-serien er inspirert av buddhistisk meditasjon, der selvet oppløses i sine bestanddeler – en tanke Rusten overfører til materialene: de dissekteres og settes sammen til nye former. Arbeidene åpner for kroppslig erfaring, der forbindelser mellom menneske og materiale trer frem som et eget språk.

Juryen mener at Rustens prosjekt peker på en særegen måte mot menneskets fremferd i naturen. Arbeidene gir rom for refleksjon rundt del og helhet, forgjengelighet og formens oppløsning, og utmerker seg med sitt stille alvor og romlige nærvær.